

Sygn. akt II KK 317/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Eugeniusz Wildowicz

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

Protokolant Anna Janczak

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2012 r. w Izbie Karnej
na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 kpk)
kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego
na korzyść skazanego **M. J.** od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego z dnia 7
września 2012 r.,
na podstawie art. 537 § 1 i 2 kpk

- 1. uchyla zaskarżony wyrok i umarza postępowanie,**
- 2. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 7 września 2012 r. udzielono M. J. zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności w trybie art. 17 § 1 k.k.s. oraz orzeczono, na podstawie art. 18 § 1 k.k.s. grzywnę w wymiarze dwóch tysięcy złotych, którą uznano za uiszczoną w całości. Dobrowolne poddanie się odpowiedzialności dotyczyło następujących czynów:

- 1) spowodowania wystąpienia uszczuplenia w podatku od towarów i usług za rok 2006, tj. za styczeń, na kwotę 6.439 zł oraz za luty na kwotę 8.886

zł, łącznie na kwotę 15.379 zł, w sytuacji gdy oskarżony był osobą odpowiedzialną na mocy art. 4 ust. 5 ustawy o rachunkowości za wykonywanie obowiązków przewidzianych tą ustawą, w tym także za rozliczenia spółki B. C. sp. z o.o., co wyczerpywało znamiona czynu zabronionego określonego w art. 56 § 2 w zb. z art. 61 § 1 w zw. z art. 6 § 2 i art. 7 § 1 k.k.s.,

2) doprowadzenia do nierzetelnego prowadzenia w 2006 r. ksiąg rachunkowych i przedłożenia w dniu 31 marca 2007 r. w Urzędzie Skarbowym zeznania o osiągniętym w 2006 r. dochodzie (stracie) zawierającego dane niezgodne z rzeczywistością, w przedstawionym zakresie, co wyczerpywało znamiona czynu zabronionego określonego art. 61 § 1 k.k.s.,

3) spowodowania wystąpienia uszczuplenia w podatku od towarów i usług za rok 2005, tj. za maj na kwotę 5.022 zł, za lipiec na kwotę 3.840 zł, za wrzesień na kwotę 4.590 zł oraz za październik na kwotę 9.361 zł, łącznie na kwotę 22.813 zł, w sytuacji gdy oskarżony był osobą odpowiedzialną na mocy art. 4 ust. 5 ustawy o rachunkowości za wykonywanie obowiązków przewidzianych tą ustawą, w tym także za rozliczenia spółki B. C. sp. z o.o., co wyczerpywało znamiona czynu zabronionego określonego w art. 56 § 2 w zb. z art. 61 § 1 i art. 62 § 2 w zw. z art. 6 § 2 i art. 7 § 1 k.k.s.

4) spowodowania wystąpienia uszczuplenia w podatku dochodowym od osób prawnych za 2005 r. na kwotę 30.750 zł przez to, że spółka w przedłożonym w dniu 28 marca 2006 r. w Urzędzie Skarbowym zeznaniu o osiągniętym w 2005 r. dochodzie, podała dane niezgodne z rzeczywistością, co wyczerpywało znamiona czynu zabronionego określonego w art. 56 § 2 w zb. z art. 61 § 1 i art. 62 § 2 w zw. z art. 6 § 2 i art. 7 § 1 k.k.s.

Powyższy wyrok w całości na korzyść zaskarżył w drodze kasacji na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. Prokurator Generalny, zarzucając mu rażące i stanowiące bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. naruszenie przepisu prawa procesowego, tj. art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., polegające na wydaniu zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności (opisane powyżej), pomimo, iż za te same czyny M. J. zezwolono już na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 27 sierpnia 2012 r. Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku z dnia 7 września 2012 r. i umorzenie postępowania karnego skarbowego przeciwko skazanemu.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym, co uzasadnia jej rozpoznanie na posiedzeniu w trybie przewidzianym art. 535 § 5 k.p.k.

Zarzut naruszenia przepisu art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. (w zakresie powagi rzeczy osądzonej), co stanowi bezwzględłą przyczynę odwoławczą art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k., jest zasadny. Zestawienie i analiza wyroków z dnia 7 września 2012 r. oraz zapadłego wcześniej wyroku z dnia 27 sierpnia 2012 r., który wobec braku zaskarżenia uprawomocnił się w dniu 3 września 2012 r., jednoznacznie wskazuje, że oba orzeczenia dotyczą tej samej osoby, tj. M. J. s. F. i M. urodzonego w dniu 30 kwietnia .... r. oraz tych samych czynów kwalifikowanych odpowiednio jako:

I. art. 56 § 2 k.k.s. w zb. z art. 61 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s. (spowodowanie wystąpienia uszczuplenia w podatku od towarów i usług za 2006 r. za miesiące styczeń i luty)

II. art. 61 § 1 k.k.s. (zaniżenie przychodów przez doprowadzenie do nierzetelnego prowadzenia w 2006 r. ksiąg rachunkowych)

III. art. 56 § 2 k.k.s. w zb. z art. 61 § 1 k.k.s. i art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s. (spowodowanie wystąpienia uszczuplenia w podatku od towarów i usług za 2005 r. – za miesiące maj, lipiec, wrzesień, październik)

IV. art. 56 § 2 k.k.s. w zb. z art. 61 § 1 k.k.s. i art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s. (spowodowanie uszczuplenia w podatku dochodowym od osób prawnych za 2005 r.).

Zarówno opisy czynów (okoliczności faktyczne, modus operandi sprawcy, kwoty uszczuplenia i ich podstawy), jak i kwalifikacje prawne poszczególnych zachowań są identyczne. Wobec czego zasadne jest twierdzenie autora kasacji, że wyrok z dnia 7 września 2012 r. dotyczył czynów zabronionych, co do których uprzednio już prawomocnie zakończyło się postępowanie karne.

Do analogicznych konkluzji prowadzi także zestawienie wniosków Urzędu Kontroli Skarbowej z dni: 4 kwietnia 2012 r. oraz 9 maja 2012 r. o udzielenie zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności M. J. Ich treść jest tożsama, a jedyna, oprócz dat wniosków różnica, to odmienne sygnatury nadane przez Urząd Kontroli Skarbowej.

Nie ulega więc wątpliwości, że wydając wyrok w dniu 7 września 2012r. Sąd Rejonowy dopuścił się w swoim procedowaniu rażącego naruszenia art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., co stanowi bezwzględłą przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji.

